

Съненъ *пр.* сонный: Боезливо се обърна Андрей на около, да види, не събуди ли някого сънений. Остапъ съ блѣнуваннето си. *Тб. 46.* Заръ ще приплъземъ като гадины покрай сънени-тъ хайдуты. *Р. 167.* Снощи станахъ съненъ, буденъ, махмуренъ. *М. 326.*

Сънливъ *пр.* сонный, сонливый: (Проклети да съ душмане). Че ми калина клопахъ, Че е сънлива, дремлива—Крави-те доп и дреме. *М. 130.* „Бае ле Семко, бае ле! Пиши и мене на края, Макаръ съмъ сънливъ и гурливъ. *М. 214.* Азъ станахъ разсърденъ дѣто ма събуждать, отрихъ си сънливи-тъ очи. *Л. Д. 1875 р. 138.* Съ единъ още сънливъ погледъ. *ib. 1876 р. 120.*

Сънмище *с. с.* сонмъ: То злодѣйско сънмище (на Кърджали) мало по малу почна да умалыва и конечно най послѣ ся распръсна и погина. *Гп. 282.*

Съновенъ *пр.* во снѣ причудившійся: А слѣдъ като посвѣстихъ малко, приглѣдахъ че онова което бѣхъ видѣлъ не бѣше съновно видѣние, нъ явно. *Х. I, 87.*

Съновникъ *с. м.* сонникъ, снотолкователь.

Сънувамъ **Сонамъ** (*Макед.*) *м. дм. I* вижу во снѣ: Пиятъ попъ вино сънува. *Ч. 208.* Гладна кокошка просо сънува. *Ч. 142.* Кой къкво-то мисли, това и сънува. *Ч. 172.* Нивка ми съня сънува, Че тече рѣка крѣжава Край Миленови дворови. *З. 35.* Горокъ си сонокъ соноа, На сонокъ дойдоха три лѣди. Три лѣди три неженити. *В. 338.* Малко ми дремка фатила, Да чудимъ сонокъ сонвала. *М. 35.* Сонъ сонила Яновица. *М. 179.* „Ако шіешъ разбуди сѣ, Ако сонишъ разсони сѣ“. *М. 204.* „Девойко, девойко, моме цѣрнооко! Деня ми те гледамъ, ноке те сонувамъ На мека постеля, на десна-ва рѣка“. *М. 397.* Деня ми те гледамъ, ноке ми те сонвамъ. *М. 617.* 2) мечтаю: Мнозина отъ учили-ты и не сънуватъ за това. *Л. Д. 69 р. 103.* А тѣ не съ ни сънували още за техническа наука и Химія. *ib. р. 176.*

Сънь *с. м., съ чл.* **Сънѣтъ**, *мн. ч.* **Сѣница** **Сѣнове**, *ум.* **Сѣнѣкъ** 1) сонъ: Стояя ся от сѣн събуди. *Д. 41, 31.* Той въздѣхна, като че ся събуди отъ дълбокъ сънь. *Р. 158.* Време е, за да идите да вкусите сладостъ-та на сѣня подиръ толкови трудове. *Т. 56.* Най сладко най благо на талюръ не сѣ клаатъ (сонъ). *М. р. 531.* Три дни Стана сонъ спала, Га дигнали в'рли тврци—*В. 268.* „Стани ми свѣта Недѣля, Сега сѣ соно не спие. *М. 35.* Марица тихо думаше: „Сестрици, сестри по-малки, Хайдете да са позапремъ И малко сънець да поснимъ“. *З. 12.* 2) сновидѣние: „Каква самъ съня гледала, Че шіехъ на шаренъ гергьовъ, Че шіехъ сиви-а съколъ, На шія-та му златъ звѣнецъ, На криле-те му, две мрежи“. *М. 133.* Ношеска сумъ я лошъ сонъ